

maaе fastholdes; her staae vi ved nogle Bestemmelser, som ikke kunne siges at indeholde noget Generende, som under ingen Omstændighed indeholder nogen ny Gæne; thi Alt, hvad de angaae, er at fastholde de hidtilværende ældre Forhold; og, hvad navnlig det praktisk vigtigste Punkt angaaer, med Hensyn til Udgang til Brændeviinsbrænden paa Landet, maa jeg aldeles bekræfte, hvad den ærede Driftsfører udtalte — og det er mig kjært, at han særtilt havde Leilighed til at udtale sig over dette Punkt, efter foregaaende Forhandling i Udvalget, Noget, der ikke var mig bekendt — at det er et Spørgsmaal, som ligger udenfor denne Lov, et Spørgsmaal, som ganske nødvendigt maatte forberedes paa en anden Maade og maatte gjøres til Gjenstand for særskilte, meget omfattende og vanskelige Overveielser, saa at det virkelig ikke paa nogen Maade gaaer an, ved at votere en Linie ud af Loven, at fuldfæste hele det bestaaende System i denne Henseende.

Sæle: Jeg erkjender fuldt vel det Rigtige i den Bemærkning af den høitærede Indenrigsminister, at man vel maa vogte sig for at faae en enkelt Bestemmelse skudt ud, som passer paa det Hele; men det forekommer mig dog, at denne Bemærkning egentlig ikke med Rette kan anvendes her, hvor der efter min Mening netop er en Undtagelse, som ikke passer til hele dette Lovforslag. Derimod vil jeg gjerne indrømme, at det kan have nogen Vanskelighed med Hensyn til Bessatningen, saaledes som Bessatningsforholdene ere ordnede ved Brændeviinsbrænderierne; men jeg troer dog, at denne Vanskelighed ikke er saa umulig at løse, da der allerede nu er givet Brændeviinsbrænderierne Ret til at forelægge en Driftsplan og bessattes efter denne Driftsplan; saa at Controllen ikkun bestaaer i at paasee, at denne Driftsplan holdes. Derfor det virkelig er saaledes, som jeg og mange Landmænd med mig, og jeg kan vel gjerne sige alle Landmænd med mig, antage, at Brændeviinsbrænding bør forelægges fra Kjøbstæderne til Landet, saa er der jo en meget let Maade, hvorpaa det kan bessattes, nem-

lig paa samme Maade, som jeg veed, at det idetmindste tidtligere er skeet i Sverrig. Der er der blevet sagt: Saameget skal der gives af det og det Brænderi i Stat enten maanedlig eller ogsaa for de 6 Maaneder af Aaret, hvori det er tilladt at brænde Brændeviin paa Landet. Derfor der blev lagt en Driftsplan for Brænderierne, hvori der blev sagt, hvad der var det meest Mulige, som kunde produceres i et Brænderi, saa havde man der en Maade at bessatte Brænderierne paa, og saa kunde Staten umulig komme til at tabe, da det maatte være meget let at kontrollere dem. Der behøvedes altsaa blot at kontrolleres, at Brænderierne i det Hele taget ikke bleve forstørrede og forandrede, og derfor ønskede jeg meget, at den ærede Indenrigsminister vilde tage denne Sag under fornyet Overveielse, thi det er en Sag, der har stor Indflydelse paa Ugerbrugets Tilstand. Derfor Landbrænderierne havde været tilladte i et større Omfang og som en almindelig Næringsgreen allerede for flere Aar siden, saa vilde det have havt stor Indflydelse paa den Tilstand, som Ugerbruget nu har. Vi have seet flere Eiendomme komme frem ved Brænderierne, men det har desværre kun været saa Steder, hvor der er givet Tilladelse til at anlægge et Brænderi; den er bleven tilstaaet som en Naadesag, der er kommen en enkelt Mand til gode, istedetfor at det burde have været frit for Enhver at faae en saadan Tilladelse, saaledes at det ikke skulde være afhængigt af, hvorledes han var bleven anbefalet af Andre.

Bregendahl: Jeg maa tilstaae, at jeg havde troet, at den Udtalelse, vi hørte af den ærede Indenrigsminister, havde været tilstrækkelig til at standse denne Discussion, som den ærede Rigsdagsmand fra Slagelse har reist, thi den viste noksom, at dette Forhold slet ikke kan behandles her, og jeg skal derfor kun tilføie, at, naar den ærede Rigsdagsmand fra Slagelse har beraabt sig paa Forholdene i Sverrig, da forholder det sig ikke rigtigt, at det er 6 Maaneder af Aaret, hvori Landmændene have Lov til at brænde Brændeviin; det er kun 6 Uger.